

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. 11. 2024 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], t. č. bytem [REDAKCE], pro přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 tr. zákoníku a násl., o jeho odvolání a odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonicih proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 13. 6. 2024, č. j. 18 T 51/2023-630,

takto:

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] a státní zástupkyně se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným pod bodem I. přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem II. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku a pod bodem III. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku a pokračujícím přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, pod bodem IV. 1) až 3) pokračujícím přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a za tato jednání byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 24 měsíců. Dále mu bylo uloženo ochranné psychiatrické léčení v ambulantní formě ve smyslu § 99 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Podle skutkových zjištění prvostupňového soudu se obžalovaný trestných činů dopustil tak, že:

I.

v době nejméně od března roku 2021 do 14. 7. 2022, [REDAKCE] v rodinném domě, kde bydlel a sdílel s poškozenou [REDAKCE] společnou domácnost, případně na přilehlých pozemcích a v přilehlých stavbách, opakovaně a se zvyšující se intenzitou fyzicky a slovně napadal svoji bývalou manželku poškozenou [REDAKCE] a to zejména tak, že na ni křičel, nadával ji vulgárními výrazy, sackoval ji, strkal do ní, rozbíjel před ní věci, a takto například

- v březnu roku 2021 prováděl na střeše rodinného domu [REDAKCE] přeskládání střešních tašek u střešního okna, přičemž poškozená [REDAKCE] zametala na silnici štěrky, řekl jí, že to dělá špatně, poškozená mu odvětila, že si to bude dělat podle svého, následně na ni začal vulgárně křičet, že po ní tu tašku hodí, ona mu odpověděla a on ve vzteku hodil na zem střešní tašku, která se na zemi rozbila, po chvíli se setkali u vstupních dveří, kde ji svým tělem zatarasil cestu a následně ji odstrčil tlakem na hrudník,

- dne 29. 4. 2022 požadoval po poškozené [REDAKCE] pomoc při rekonstrukci podkrovní, kdy ona mu sdělila, že nemá čas a dá mu pět minut svého času, načež na ni začal křičet a urážet ji vulgarismy a vyhrožoval ji slovy „zabiju tě, urážnu ti hlavu“, poté do ní strčil, strhl ji bryle, několikrát ji udeřil sackami do hlavy a poté ji o hlavu rozbil plastové umyvadlo,

- dne 14. 7. 2022 v době od 11:15 hodin do 11:25 hodin po předchozím slovním sporu, nejprve poškozené [REDAKCE] bránil svým tělem v odchodu z koupelny, následně v kuchyni ji udeřil otevřenou dlaní ze zadu do hlavy, kdy se poškozená udeřila čelem o kuchyňskou linku, poté utekla do ložnice své matky [REDAKCE] narozené [REDAKCE] kde se snažila zavolat o pomoc na policii, ale [REDAKCE] za ni přiběhl, strčil do ní a vytrhl ji telefon z ruky, ona si pak ze strachu lehla do postele a chtěla se chránit případnému útoku peřinou, přičemž ji [REDAKCE] vyhrožoval „rozbiju ti drážku, vymlátím ti všechny zuby, že ti je už nikdo nedá do bromady“, a tímto svým jednáním způsobil poškozené pohmoždění – bouli na čele bez nutnosti lékařského ošetření,

II.

v době nejméně od 27. 7. 2022 do 22. 8. 2022 opakovaně kontaktoval poškozenou [REDAKCE] a to buď osobně nebo prostřednictvím sms zpráv, které ji zaslal na její mobilní telefon, poškozenou navštívil minimálně ve dnech 27. 7. 2022, 28. 7. 2022 a 29. 7. 2022 na chirurgickém oddělení v Nemocnici [REDAKCE] kde byla hospitalizovaná kvůli chirurgickému zákroku,

a takto jednal přes nesouhlas poškozené, a přestože se měl na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonici, č. j. [REDACTED] ze dne 19. 7. 2022, doručení jeho osobě dne 19. 7. 2022, s platností do 22. 8. 2022, zdržet setkávání s navrhovatelkou, poškozenou [REDACTED]

III.

opakovaně v období nejméně od 11. 10. 2022 do 19. 1. 2023, zejména ve dnech 2. 12. 2022, 25. 12. 2022 a 2. 1. 2023, neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vlastníka domu [REDACTED] vstupoval do garáže náležející k budově [REDACTED], jež je součástí pozemku [REDACTED] a tímto účelem zničil zámek garážových vrat.

a takto jednal, přestože na základě rozhodnutí Okresního soudu ve Strakonici, č. j. [REDACTED] ze dne 11. 10. 2022, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonici, č. j. [REDACTED] ze dne 19. 7. 2022, s platností do 19. 1. 2023, byl povinen nezdřívati se a nevstupovat do budovy [REDACTED] rodinný dům, jež je součástí pozemku [REDACTED] na adrese [REDACTED] přičemž garáž je součástí tohoto domu.

IV.

v obci [REDACTED]

1) dne 22. 1. 2023 okolo 10:30 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vstoupil na oplocený pozemek [REDACTED] kde se u [REDACTED] dožadoval předání klíčů od domu,

2) dne 25. 1. 2023 v odpoledních hodinách neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] po odstranění řetězu zajišťujícího vjezdová vrata vstoupil do garáže náležející k rodinnému domu [REDACTED]

3) dne 26. 1. 2023 okolo 10:00 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vstoupil na oplocený pozemek [REDACTED] kdy zvonil u domovních dveří u domu [REDACTED]

3. Proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání jednak ze strany obžalovaného a jednak ze strany státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonici.
4. Obžalovaný ve svém písemném odvolání uvedl jako hlavní důvody, že mu bylo odepřeno právo na spravedlivý proces, dále mu bylo odepřeno právo se v plné šíři obhajovat, byl křivě obviněn, neprávem zadržen a neprávem vazebně vězněn, soudce byl podjatý, svědci žalující strany nepotvrdili skutkovou podstatu obžaloby, navrhované svědky obžalovaný soudce nepozval k vyjádření. Dále obsáhle doplnil, že je přesvědčen, že průběh soudních jednání byl manipulován soudcem v neprospěch obžalovaného a řízen z jeho strany velmi nevyváženě. Dle jeho názoru pak celý proces byl vystaven na zcela falešné konstrukci. Celý proces byl ze strany soudce veden nespravedlivě, kdy tento měl záměrně upozadovat právo obviněného na obhajobu, kdy byl dáván neúměrný prostor žalující straně. Měli být i tendenčně vybírání navrhování svědci, což mělo znevýhodňovat obžalovaného. Nikdy však nebyla ze strany žalující doložena existence a skutková podstata týrání nebo podobného jednání a chování obžalovaného. Tento výrok pak vnímá obžalovaný jako hrubou pomluvu – existence a dokonce tvrzení o stoupající intenzitě takového chování a jednání obžalovaného. Přístup soudu pak dokazoval soudce tak, že k zúčastněným a předvolaným se choval vstřícně, když do jejich vystoupení nezasahoval nebo jen velmi zřídka, naproti tomu pak vůči obžalovanému se choval arogantně, zaujatě, nepřátelsky, zakazoval mu klást připravené otázky a zvyšoval na něho hlas. Obžalovanému nebylo umožněno v plné šíři objasnit absurdnost a nelogičnost vznesených obvinění. Poukazuje na to, že v celém procesu prosakovalo zásadní nepochopení prodělané nemoci obžalovaného, kdy depresivní stavy a úzkosti, které prodělal v období července až října 2019 a byl již od listopadu 2019 stabilizován léky [REDACTED], byly účelově zaměňovány se stavy expresivními. Měl být pozván ošetřující lékař [REDACTED], když soudní znalci jej navštívili ve vazební věznici ke dvěma hodinovým pohovorům přes mříž v cele. Dále poukazuje na přípravné řízení, kdy státní zástupce při soudním videopřenosu tvrdil, že spis je před dokončením, a to v době, kdy žalovaný ještě ani nebyl vyslechnut. Pokud na to obžalovaný upozornil, pak byl dodatečně vyslechnut ve vazební věznici. Uvádí, že upozorňoval na to, že poškozená, tedy paní [REDACTED], která v partnerském soužití v inkriminované době jednala v rozporu se sv. Pavlem a jeho Listům Efezským, kde sv. Pavel uvádí standardy chování páru manželství – partnerství, které se staly pravidlem i konzervativní normou. Namítá, že okresní soud v rozsudku urážlivým způsobem upozorňuje na

reakce obviněného při soudních jednáních. S jednáním u soudu a postupy soudce nemá obžalovaný žádné zkušenosti, neboť je bezúhonný, a pokud je křivě obviněn a slyší lži a výmysly, které jsou součástí vystoupení trvajícího dlouhou dobu, považuje za nutné se vyjadřovat aktuálně a přímo k uvedené lži a přímo ji vyvracet. Uvádí, že celý tento příběh je vymyšlený, vůbec si ho obžalovaný nepamatuje, a tak, jak je uveden, nedává logicky ani dějově smysl. Jednalo se o případ, kdy měl pracovat na střeše a partnerka údajně zametala šetěrku na silnici. Napadá i znalce, kdy v rámci vystoupení soudních znalců padla celá řada nepravdivých informací u hlavního líčení, kdy celé jednání, resp. vyjádření trvalo 90 minut. Obžalovaný musel mít poznámkový sešit a vyvracet jeden nesmysl za druhým dalších 90 minut. Stejně manipulování s informacemi spatřuje obžalovaný i v rozsudku v posuzování vystoupení svědků, a to v případě posuzování vystoupení [redacted] nebo matky obžalovaného, paní [redacted]. V těchto případech mu právě bylo znemožněno klást předem připravené otázky, stejně tak klást připravené otázky soudním znalcům. Namítá, že soudce Okresního soudu ve Strakonici neměl pravděpodobně vůbec ponětí o profesi výkonného umělce, kterým obžalovaný je. Musí ovládat své emoce, být natolik připravený, že si může dovolit z mnoha pohledů vystupovat na koncertech, v sálech Berlínské nebo Mnichovské filharmonie nebo vystupovat sólově nebo natáčet hudbu na CD. Do této profesní formy se žalovaný vlastním úsilím a s boží pomocí po těžké nemoci opět vrátil, vystupuje i sólově a je opět respektovaným instrumentalistou. Obžalovaný je bezúhonný občan, občansky i politicky angažovaný, je křivě obviněn z trestné činnosti, kterou nespáchal, a nesouhlasí se špiněním vlastního jména nebo pověsti svévolným jednáním státního zástupce nebo arogantním a manipulativním chováním a jednáním soudce. Dle jeho názoru pak obvinění byla zcela účelová a lživá. Soud zcela spolupracuje se státním zástupcem, přijal jeho konstrukt, jeho nepodložená obvinění, která byla a jsou ve zřejmém a přímém rozporu s dostupnými informacemi a aktuálními skutečnostmi o dlouhodobém i krátkodobém soužití partnerů – manželů [redacted] i aktuálním zdravotním stavem obžalovaného. Obžalovaný pak namítá, že má dojem, že proces byl veden v duchu procesu padesátých let. Dle obžalovaného šlo o obvinění a odsouzení na objednávku. Proti chování a jednání soudce Okresního soudu ve Strakonici obviněný vznesl námitku – stížnost pro podjatost. Dále znovu namítá, že mu bylo odepřeno právo se v plném rozsahu obhajovat. Je přesvědčen, že byl křivě obviněn a že se žádné trestné činnosti nedopustil. Mimo jiné se pak musel kvůli špatnému zdravotnímu stavu z jednání u soudu omluvit. Obžalovaný cítí velkou společenskou újmu, že byl nezákonně zadržen a nezákonně a protiprávně vězněn ve vazební věznici. Uvádí, že partnerka obžalovaného [redacted] vyprovokovala incident, kdy po dlouhou dobu uplatňované pasivní agresivity partnerky dostala jediný pohledek, byla vytvořena kauza týrání osoby blízké, když předtím neuspěl s obviněním z domácího násilí na synech, kdy toto směřuje na státního zástupce. Obžalovaný pak 22. 7. 2022 podával na policii v [redacted] výslovně trestní oznámení na poškozenou, policie jeho výslovný návrh odmítla a nepřijala ho jako trestní oznámení. Obžalovaný pak byl nelogicky v úhrnu na šest měsíců vykázán z místa svého trvalého bydliště, odtržen od rodiny, od svého domova, a po vypršení této neúměrné dlouhé doby mu bylo nadále znemožněno bydlet doma v místě svého trvalého bydliště, a to bez ohledu na jeho vážný zdravotní stav a invaliditu a jediný příjem z invalidního důchodu. Dne 22. 1. 2023, když se chystal obžalovaný po právu vejít do domu, bylo mu v tom bráněno partnerkou stojící za zamčenými dveřmi, byl vyměněný zámek u vstupních dveří. Policie nekonala a nenařídila paní [redacted] zpřístupnit žalovanému domov. 26. 1. 2023 pak byl obžalovaný zadržen v prostorách vlastního garážového stání a brutálně sražen dvěma policisty na zem, spoután s rukama za zády, takto převážen, zraněn a následně bez logického odůvodnění 10 týdnů ve Vazební věznici v [redacted]. Vzhledem ke zranění na pravé ruce, necitlivost dvou prstů, pak byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Dále namítá, že nebyli okresním soudem vyslechnuti svědci, které obžalovaný navrhoval, protože soudce byl zaujatý vůči obžalovanému. Pokud se týká hospitalizace poškozené v nemocnici, tak vzal vždy oba postižené syny za matkou do nemocnice, jak byli dohodnuti předem již v červnu 2022, a s květinou a občerstvením jí byli vyjádřit podporu pro chirurgický zákrok, kdy jí předtím obžalovaný

starostlivě rozmlouval operaci ve [REDAKCE] nemocnici. Pak upozorňuje na záchranu funkčnosti vírivky, která byla v přístavku. Dle jeho názoru stodola byla černou stavbou dědečka poškozené, není ani registrována na katastru nemovitostí, není z ní přístup do domu a s obytnou částí nesouvisí. Garáž nebyla nikdy zamykána. Převzetím pneumatik obžalovaný nespáchal žádný trestný čin, otvíral svoje vrata ve své garáži, vše si vybudoval a zaplatil sám. Poškozená pak neodmítala žádný pobyt obžalovaného a synů v nemocnici. Okresní soud překrucuje záporná vyjádření svědka [REDAKCE] a matky. Okresním soudem byl odmítnut požadavek ohledně psychologického a psychiatrického testu a vyšetření poškozené, tzv. „obětí týrání“ paní [REDAKCE]. Ohledně nepředvolaných svědků obžalovaný namítá, že ti to byli připraveni vypovídat a rozhodně mohli vznést jasno do otázky soužití partnerů a do otázky charakterových a povahových vlastností obžalovaného a vyvrátili by tak obvinění a potvrdili nevinu obžalovaného. Dle obžalovaného pak na malé vesnici, kde se sousedi dobře znají, by existence týrání nešla utajit, hned by se o tom vědělo. Text rozsudku č.j. 18 T 51/2023-630 obžalovaný odmítá v plném rozsahu, je zcela vylhaný, tendenční a zmanipulovaný, vystavený na falešném obvinění, na falešné konstrukci. Obžalovaný dále ohledně poškozené uvádí, že tato se odmítla starat o těžce nemocného partnera a v podstatě mu odmítla i poskytovat dietní stravu. Ignorovala zhoršující se zdravotní stav a tento byl živ pouze z jogurtu a mandarinkového kompotu. Záměrně jej ignorovala, nenavštěvovala jej v ložnici a nereagovala na jeho zoufalé volání o pomoc. Dále uvedl, že když se loučil se životem a s ohledem na jeho vážný zdravotní stav, tak na poškozenou za účasti jednatele společnosti [REDAKCE] převedl všechny pohledávky u firmy [REDAKCE] které dle obžalovaného činily 4 000 000 Kč, a současně jí pro případ úmrtí vyčíslil ceny všech hudebních nástrojů a starožitností v domě. Ohledně poškozené uvádí, že tato mu odmítla poskytovat stravu, připravovat dietní stravu a obžalovaný se stravoval dojíždáním zbytků po tchýni, [REDAKCE], které poškozená stravu zajišťovala. Byl po návratu z nemocnice ze strany poškozené vystavován prvkům pasivní agresivity, poškozená byla otažítá, označovala jej za blázna, simulanta a konfrontovala ho urážlivým způsobem s jeho rodiči a rodinou. Obžalovaný byl a je profesionální hudebník. Dále obžalovaný popisuje soužití s poškozenou, resp. její urážlivé a hanlivé výroky proti obžalovanému. I přesto, že to nebyl obžalovaný, který by jakkoliv ubližoval poškozené, ale ba právě naopak, tak následovalo vykázaní na 10 dnů a bylo bezohledně prodlužováno až do 19. 1. 2023. Po této době má za to, že pohyb obžalovaného po pozemcích domu [REDAKCE] byl oprávněný. Závěrem pak uvádí, že obžalovaný se stal obětí intrik žalujícího státního zástupce. Tento měl pracovat na objednávku společensky zdiskreditovat občansky a politicky aktivního obžalovaného a soudce Okresního soudu ve Strakonici mu v tom šel nepokrytě na ruku.

5. Státní zástupkyně v rámci svého odvolání, které směřovalo v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu, uvedla následující skutečnosti. Předně má za to, že trest, který byl obžalovanému uložen, je nepřiměřeně mírný. Není sporováno, že obžalovanému polehčuje obecná polehčující okolnost, a to jeho dosavadní bezúhonnost. Rovněž není pochyb o tom, že obžalovaný spáchal trestné činy ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si nepřivodil vlivem návykové látky. Obžalovaný v době, kdy páchal trestnou činnost, trpěl organickou poruchou osobnosti, která negativně ovlivnila jeho schopnosti ovládací, které byly podstatně sniženy. Naopak obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů. Tyto měl páchat opakovaně, přičemž zcela nerespektoval vydaná předběžná opatření civilních soudů a rovněž absolutně ignoroval jemu sdělená obvinění v probíhající trestní věci a nadále v trestné činnosti pokračoval, kdy s ohledem na tyto skutečnosti pak byl vzat i do vazby. Státní zástupkyně má tedy za to, že je namístě uložit obžalovanému již nepodmíněný trest odnětí svobody a nikoli toliko trest výchovný, nespojený přímo s odnětím svobody. Varování obžalovaného v podobě postupných sdělování obvinění jeho osobě neměla žádného výchovného účinku a obžalovaný v té době v procesním postavení obviněného ve svém jednání vůči poškozené pokračoval, byť je zřejmé, že jeho schopnosti ovládnout se byly podstatně sniženy v důsledku duševní poruchy. Obžalovaný je v případě trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí jako nejprísnejšího trestného činu ohrožen trestní sazbou 6

měsíců až 4 roky trestu odnětí svobody. S ohledem na tyto skutečnosti je pak navrhováno uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody jakožto trestu úhrnného na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 6 měsíců.

6. Podle § 254 odst. 1 tr.ř., nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr.ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr.ř., mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud správnost takového výroku, na který odvoláním napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba mohla proti němu podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr.ř., jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.
7. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal krajský soud k odvolání obžalovaného a státní zástupkyně napadený rozsudek v celém rozsahu, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
8. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal při zachování veškerých zákonných lhůt řádně hlavní líčení, v němž obžalovanému za přítomnosti jeho tehdejší obhájkyne poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladených mu za vinu, k důkazům o nich, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva. V hlavním líčení soud prvního stupně také procesně řádným způsobem provedl veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to v rozsahu nutném pro rozhodnutí dle § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy také patřičným způsobem vyhodnotil a vyhověl tak požadavkům kladeným na něho ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Zjištěný skutkový stav rovněž náležitě právně vyhodnotil.
9. Krajský soud považuje za nutné zdůraznit, že hodnocení důkazů je výsostným právem nalézacího soudu, tedy soudu prvního stupně, který důkazy v převážné většině rovněž sám provádí a má tak pro jejich hodnocení nejlepší předpoklady. Odvolací soud může toliko přezkoumávat, zda hodnotící úvahy prvostupňového soudu jsou logické a nerozporuplné, a pokud tomu tak je, je hodnocením důkazů soudem prvního stupně vázán podle § 263 odst. 7 poslední věta tr. řádu.
10. Pokud krajský soud doplňoval dokazování, stalo se tak pouze listinnými důkazy, a to aktualizovaným výpisem rejstříku trestů obžalovaného, který je dosud bez záznamu. Dále byla státním zástupcem předložena listina, a to konkrétně záznam o zahájení úkonů trestního řízení ohledně přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit obžalovaný dne 23. 9. 2024 opět vůči poškozené [REDAKCE]
11. Dále poškozená prostřednictvím zmocněnkyně sdělila krajskému soudu, že obžalovaný v podstatě v jednání pokračuje, opětovně bylo podáno trestní oznámení s tím, že poškozená obžalovanému nepřeje nic špatného, nechce, aby byl vzat do vazby, ale pouze chce, aby mu byla uložena odpovídající léčba a tento si začal uvědomovat, co svým jednáním způsobuje. Byla doložena i pravidelná komunikace prostřednictvím WhatsApp, kdy se jedná o printscreeny, které jsou přílohou tohoto podání. Je evidentní, že obžalovaný neustále kontaktuje poškozenou, současně dále vstupuje neoprávněně na pozemky poškozené bez jejího souhlasu, a i přes výše uvedený zákaz a vydané pravomocné rozhodnutí Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 23. 10. 2023, č.j. [REDAKCE], ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. [REDAKCE], kdy má mimo jiné uloženou povinnost vyklidit nemovitost [REDAKCE]

██████████, tak k vyklizení nemovitosti opětovně nedošlo. S ohledem na tyto skutečnosti pak byl státním zástupcem předložen záznam o zahájení úkonů trestního řízení, jak je shora uvedeno.

12. Tyto listinné důkazy pak byly po jejich obdržení krajským soudem přeposlány všem účastníkům a poté provedeny v rámci veřejného zasedání.
13. Obžalovaný dále doložil, stejně jako v řízení před okresním soudem, seznam svědků, které chce vyslechnout, když se jedná o ██████████, syny obžalovaného a poškozené, ██████████ a ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ a dále opětovně zřejmě navrhuje přecíst výpověď již zemřelé svědkyně ██████████. K tomu krajský soud musí uvést, že svědek ██████████ byl vyslechnut a ohledně ostatních svědků je nutné konstatovat, že se jedná zejména o spoluobčany v rámci pobytu obžalovaného a poškozené v ██████████. Jak již konstatoval okresní soud, předmětná jednání se odehrála mezi obžalovaným a poškozenou a ani jeden z těchto navrhovaných svědků nebyli přítomni jakémukoliv konfliktu a k věci tak v podstatě nejsou schopni se jakkoliv vyjádřit. Ani jeden ze svědků nebyl přímým účastníkem jakéhokoli konfliktu, a jak správně zdůraznil okresní soud, jednání, ze kterého je obžalovaný viněn, se stává tzv. „za zavřenými dveřmi“ v nepřítomnosti dalších osob. Krajský soud dospěl k závěru, že výslechy těchto svědků jsou zcela nadbytečné a do věci by jejich výslech nepřinesl nic nového a podstatného. Krajský soud nezpochybňuje jejich věrohodnost, nicméně ohledně jednání obžalovaného vůči poškozené tyto svědci nejsou schopni se vyjádřit, neboť nebyli přímými účastníky jednání obžalovaného, a pokud mají nějaké vědomosti či něco zaslechli, tak pouze zprostředkovaně.
14. Co se týká výslechu synů obžalovaného a poškozené ██████████, je nutno zohlednit zprávu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje na č.l. 162, když se jedná o odborné vyjádření o průběhu podání vysvětlení. ██████████ má diagnostikovanou středně těžkou mentální retardaci a není schopen práce. ██████████ má diagnostikovanou lehkou mentální retardaci a je schopen pracovního výkonu. Jak dále vyplývá z této zprávy, tak ██████████ nezvládl odpovídat na jednotlivé dotazy v podobě pojmenování všech místností v domácnosti, nebo kdy se popisovaná událost stala. Nedokázal rozlišovat své vlastní zkušenosti od zkušeností druhých. Odpovědi byly převážně jedno a dvouslovné nebo potvrzování ano, ne na uzavřené otázky. Na otevřené otázky dokázal odpovědět jen velmi zřídka. ██████████ je hodnocen tak, že neudržíval oční kontakt. Disponoval slabší slovní zásobou, ale přiměřenou výbavností. Řeč byla srozumitelná a dobře slyšitelná. Emoční doprovod byl během podání vysvětlení adekvátní k situaci. Zpočátku byla znatelná nervozita, kdy si mnul ruce, měl zrychlený dech a odpovídal rychle. U negativních incidentů byl zřejmý přiléhavý emoční doprovod v podobě rozladění a rozzlobení. V pozdějších částech podání vysvětlení byla patrná výpovědní nekonzistence, kdy ██████████ u jedné události obtížně rozlišoval mezi hypotetickými a reálnými událostmi, které se staly. S ohledem na tuto zprávu i krajský soud, stejně jako okresní soud vyhodnotil, že výslech těchto osob, tedy synů poškozené a obžalovaného, by byl zcela nepřiléhavý, a to zejména k postižení obou svědků. Navíc by byli opětovně zatěžováni oba tyto svědci prožitými zážitky a je zcela evidentní, že v podstatě jsou velmi obtížně schopni popsat jednání, ne-li vůbec. Velmi špatně zařazují časové události a velmi špatně si vybavují a dávají dohromady sled těchto událostí tak, jak vyplynulo z této zprávy. S ohledem na to ani krajský soud nedospěl k závěru, že by bylo namíste tyto syny poškozené a obžalovaného vyslýchat a je zcela evidentní, že by to nemělo na rozhodnutí okresního soudu zcela žádný vliv.
15. Z tohoto důvodu krajský soud návrh obžalovaného na provedení všech svědků včetně obou synů s mentálním postižením jako nedůvodný zamítl.
16. Dále obžalovaný v rámci svého přednesu odvolání považoval za nutné sdělit jeden z hlavních nosných důkazů, a to je jeho samotná osoba s tím, že popsal své vlastnosti, a to v podstatě od

narození do současnosti včetně problémů, které mu byly činěny ze strany poškozené. Tento důkaz obžalovaný přednesl a je zaprotokolován v rámci jeho vyjádření.

17. Stejně tak další důkazní návrh byl obžalovaným přednesen, kdy opět se jednalo o důkaz jím přednesený a jednalo se o hodnocení poškozené, kterou naproti své osobě hodnotil velmi negativně a popsal, jaké útrapy a jaká příkoří mu měla poškozená v průběhu jejich soužití za 37 let způsobit, dělat, konat a činit. Tento důkaz je rovněž zachycen v rámci záznamu v protokolu o veřejném zasedání.
18. I přesto, že podání obžalovaného bylo velmi obsáhlé, dospěl krajský soud k závěru, že podanému odvolání ze strany obžalovaného nebylo možné vyhovět. K jednotlivým námitkám obžalovaného je nutné uvést, že tyto se nesou v duchu toho, že mu bylo odepráno právo na spravedlivý proces, bylo mu odepráno právo se v plné šíři obhajovat, s tím, že soudce byl podjatý. Je nutné uvést, že nic takového ze strany krajského soudu nebylo shledáno. Okresní soud vedl celé řízení precizně a procesně nebylo zjištěno jakékoli pochybení. Je zcela evidentní z protokolu o hlavním líčení, že obžalovaný dostal velké množství prostoru k tomu, aby se řádně vyjádřil k podané obžalobě, ke skutkům, které jsou mu kladeny za vinu, a i v podstatě ke každému důkazu. Stejně tak nemohla obstát námitka, že mu bylo zabráněno v podání jakéhokoli dotazu ke znalcům, když z protokolu jednoznačně vyplývá, že znalci byli slyšeni u hlavního líčení a na veškeré dotazy obžalovaného, kterých bylo nespočet, řádně odpověděli. Rovněž stvrdili své závěry znaleckého posudku. Rovněž právo na obhajobu nebylo ze strany okresního soudu jakkoli zpochybněno, jakkoli odepráno, naopak obžalovaný měl obhájce v rámci řízení před okresním soudem a opět nebylo zjištěno krajským soudem jakékoli pochybení, co se týče tohoto obhajovacího práva. Pokud obžalovaný opakovaně namítá podjatost soudce, tak i k tomu se již v rámci řízení před okresním soudem k jeho námitce vyjadřoval krajský soud, resp. rozhodoval o stížnosti obžalovaného proti rozhodnutí o tom, že soudce není vyloučen z projednávání této věci pro jeho podjatost, kdy byla stížnost krajským soudem zamítnuta. Rovněž nebylo shledáno jakékoli pochybení, resp. důvody, které by vedly k tomu, aby krajský soud ve věci rozhodl tak, že soudce Okresního soudu ve Strakonicih projednávající tuto věc měl být ve věci podjatý a vyloučen.
19. Pokud jde o namítaný zjištěný skutkový stav, tak i k tomu krajský soud musí uvést, že okresní soud zjistil správně skutkový stav a provedl důkazy řádným způsobem a tyto i řádně vyhodnotil.
20. Okresnímu soudu nelze činit jakékoli výtky, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak bylo popsáno v podané obžalobě, když tuto obžalobu, tedy popis skutku, okresní soud v plném rozsahu akceptoval. Obžalovaný zcela své jednání popřel a v podstatě v rámci řízení před okresním soudem, ale i u veřejného zasedání před krajským soudem uváděl, že se jedná o pravý opak, tedy že on je obětí, nikoli že by měl někomu něco způsobit. Je sice pravdou, že připustil drobné incidenty, nicméně tyto incidenty, které zapříčinila a zavinila právě poškozená pro její absolutní nezájem a neochotu poškozenému s čímkoli pomoci, tak za to byla udeřena fackou a udeřena i plastovým lavorem. Nicméně se dle obžalovaného nejednalo o jakýkoli trestný čin a rozhodně popřel i dlouhodobé týrání či psychické vydírání poškozené. Naopak to byla poškozená, která jej psychicky a fyzicky týrala, zejména po jeho prodělané závažné nemoci. Okresní soud však jeho výpovědi neuvěřil a vycházel zejména z výpovědi poškozené, která detailně a podrobně popsala, jakým způsobem docházelo k jednání obžalovaného vůči její osobě. Popsala dlouhodobé neshody s tím, že chování obžalovaného se razantně změnilo právě v roce 2019 po jeho návratu z nemocnice. Od této doby se postupně verbální napadání a psychický nátlak stále stupňoval a byl častější. Poté popsala události, které jsou i v popisu skutku. K tomu je nutno uvést, že osoby, které jsou vystavovány dlouhodobému tlaku, dlouhodobému týrání, jak psychickému, fyzickému, tak tyto osoby velmi složitě a nepřehledně interpretují jednotlivé ataky. Vzhledem k tomu, že se jedná o dlouhodobý atak na takovéto osoby, tak jim jednotlivé události splývají a je velmi problematicky i časově zařadit tyto události a vymezit přesný časový úsek. Tak jak popsal okresní soud toto jednání se většinou stává za tzv. „zavřenými dveřmi“, kdy jednání není přítomna žádná další osoba a odehrává se to mezi dvěma osobami, tady v konkrétním

případě mezi obžalovaným a poškozenou. Nejen že poškozená popsala soužití, ale popsala i opakované porušování a nerespektování předběžných opatření tak, jak byly obžalovanému soudem uloženy, včetně jeho opakovaných návštěv a porušování těchto předběžných opatření, včetně jejich návštěv do nemocnice. Pokud obžalovaný argumentuje tím, že poškozená nedala nic najevo a ani nebyla proti tomu, že byl v nemocnici při její hospitalizaci, tak tato jednoznačně uvedla, že si toto nepřála, dala obžalovanému opakovaně najevo, aby ji nenavštěvoval, nekontaktoval a obžalovaný tak přesto činil. Velmi logicky vysvětlila, že nechtěla dělat v nemocnici zle, nechtěla si stěžovat ošetřujícímu personálu, aby vykazoval obžalovaného z nemocnice. Obžalovaný v tomto směru použil jako zástěrku návštěvy i jejich syny, a to i přesto, že věděl, že poškozená si nepřaje, aby jí právě obžalovaný jakkoli kontaktoval a navštěvoval. Rovněž poškozená popsala i nerespektování vydaného předběžného opatření nevstupovat do domu [REDAKCE] a přilehlých zahrad včetně příslušenství v období, kdy platilo předběžné opatření vydané Okresním soudem ve Strakonici, mělo se jednat o období od října 2022 do ledna 2023, tedy do skončení platnosti předběžného opatření. V bodu 1 měl okresní soud k dispozici i výpověď svědkyně [REDAKCE], matky obžalovaného, která potvrdila, že nebyla přítomna žádnému incidentu, ale vše věděla zprostředkovaně od svého syna, tedy obžalovaného. Tento jí sdělil, že udeřil poškozenou, tedy facka a o zlomeném plastovém lavoru ji informoval také. Rovněž se zmínila o odmítavém postoji poškozené k potřebám obžalovaného. Z výpovědi svědka [REDAKCE] nutno uvést, že se jednalo o dlouholetého rodinného přítele, ale ani tento nebyl přímým svědkem žádného incidentu. Od poškozené věděl o stupňujícím se verbálním, psychickém tlaku na její osobu. Ze strany obžalovaného se mu dostalo vysvětlení, proč poškozené nafackoval. Okresní soud měl k dispozici listinné důkazy, zejména zprávu intervenčního centra, ze které jednoznačně vyplývalo, že poškozená řešila tyto problémy v tomto centru, a to již od roku 2021. Dále byly doloženy listiny, zejména z výpisu z katastru nemovitostí, kdy dům [REDAKCE] je ve výhradním vlastnictvím právě poškozené, a to včetně přilehlých zahrad. Konečně ke stejnému závěru dospěl i okresní soud ve věci sp.zn. [REDAKCE]. V současné době je rozhodnuto i o povinnosti obžalovaného tuto nemovitost vyklidit. Soud měl k dispozici a správně i vycházel z řady opakujících se zásazích Policie ČR v místě bydliště poškozené, a to i ve dnech uvedených v popisech skutku. Dále byl spis doložen sms zprávami především ze strany obžalovaného včetně předběžných opatření vydaných Okresním soudem ve Strakonici. Je tedy evidentní, že okresní soud nevycházel pouze z výpovědi poškozené, ale že měl i řadu dalších důkazů, nejen výslech svědků, ale i listinné důkazy o tom, že obžalovaný se trestné činnosti opakovaně dopouštěl. Stěžejním bodem byl znalecký posudek, a to psychiatrický a psychologický znalec [REDAKCE]. Jak již shora uvedeno tyto okresní soud slyšel, tyto znalci stvrdili své závěry, podrobně popsali své závěry, ke kterým došli a posléze i k dotazu obžalovaného zodpověděli veškeré dotazy, které obžalovaný znalci směřoval a uváděl. [REDAKCE]

[REDAKCE] Obžalovaný interpretuje události tak, aby z toho nevycházel špatně, což on sám pro sebe potřebuje. K tomu je nutné uvést, že i takto se prezentoval po celý průběh řízení u okresního soudu včetně jeho podání, a i takovéto chování v podstatě předvedl a činil tak u krajského soudu. Pokud okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil jednání, nelze mu nic vyčítat, i krajský soud je toho názoru, že jeho jednání pramenilo z jeho osobnostních a povahových rysů. Jak již bylo shora uvedeno, [REDAKCE]

[REDAKCE] V kontextu

tohoto znaleckého posudku není důvod nevěřit poškozené, a i krajský soud si učinil náhled v tom smyslu, že poškozená vypovídala věrohodně, její verze odpovídá závěrům znaleckého posudku, je podporována i sdělením intervenčního centra včetně dalších důkazů, které okresní soud provedl.

21. Okresní soud správně došel k závěru, že v bodě 1 obžaloby obžalovaný týral poškozenou, tedy osobu blízkou, žijící s ním ve společném obydlí. Pokud okresní soud ponechal v popise skutku delší období a přiklonil se rovněž k právní kvalifikaci použité v obžalobě, tak s tímto v současné době k odvolání obžalovaného nelze nic jiného změnit, neboť i okresní soud zohlednil intenzitu a četnost závadového chování obžalovaného v tomto období. Stejně okresní soud kvalifikoval tak, jak v podané obžalobě jednání pouze dle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, když zohlednil právě intenzitu a četnost napadání poškozené ze strany obžalovaného a v podstatě k odvolání obžalovaného není možná změna právní kvalifikace, příp. krajský soud nedospěl k závěru, že by bylo namístě jakkoli precizovat popis skutku, když okresní soud akceptoval popis skutku včetně právní kvalifikace.
22. Ohledně bodu 2 a 3 podané obžaloby mj. obžalovaný připouštěl, že se v tomto období s poškozenou setkal nejen při její hospitalizaci v Nemocnici [REDAKCE] ale i následně v domu v [REDAKCE], příp. se zde vyskytoval. Činil tak v době, kdy ona nebyla přítomna, to pod různými záminkami. Okresní soud správně uzavřel, že v bodě 2 se dopustil opakovaného jednání, kterým zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým mu byla uložena povinnost zdržet se styku s poškozenou a navazování kontaktů s ní. Obžalovaný, přestože mu poškozená dala jasně najevo, že si nepřeje být kontaktována, a to jakýmkoli způsobem, přesto tak obžalovaný činil a toto porušoval. V bodě 2 naplnil všechny znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 tr. zákoníku. I v tomto ohledu lze přisvědčit okresnímu soudu, že přítomnost synů v nemocnici při hospitalizaci poškozené mohla zajistit jiná osoba, nicméně obžalovaný tak činil výhradně proto, aby prostřednictvím synů mohl a úmyslně navštěvoval poškozenou.
23. V bodě III se obžalovaný opakovaně dopustil jednání, kterým rovněž mařil rozhodnutí soudu o předběžném opatření, kdy se jednalo o povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí. Toto předběžné opatření včetně jeho prodloužení trvalo až do ledna 2023, přesto jej nedbal a opakovaně vstupoval zejména do garáže, jež je nezpochybnitelnou součástí domu [REDAKCE], ač si byl velmi dobře vědom, že tak činit nesmí. Poškozená mu jasně dávala najevo, že si nepřeje, aby jakkoli vstupoval do domu či na její pozemek, neboť bylo vše ve výhradním vlastnictví její osoby. Rovněž je zcela evidentní, že obžalovaný neváhal k otevření části domu překonat překážku, jejímž účelem bylo právě zabránit vniknutí. I toto jednání obžalovaného okresní soud správně kvalifikoval jako porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť smyslem této zábrany bylo, aby se vrata od garáže samovolně neotevírala, aby zůstala zavřená, a byly ochráněny věci umístěné právě v této garáži. V bodě III se rovněž obžalovaný dopustil opětovně maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 330 odst. 2 tr. zákoníku, neboť nerespektoval vydané předběžné opatření Okresního soudu ve Strakonici.
24. V bodě IV tedy v lednu 2023 obžalovaný opakovaně vnikl do obydlí jiného a při tomto činu rovněž opětovně překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránění vniknutí. Je sice pravdou, že v tomto se jednalo už po období skončení trvání předběžného opatření, nicméně poškozená dala jasně najevo obžalovanému, aby nevstupoval jakýmkoli způsobem do její nemovitosti a na její pozemky. Obžalovaný tak v lednu 2023 učinil opakovaně a zde je nutné podotknout, že zde byla i účastna policie. Rovněž i zde se obžalovaný dopustil přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kdy není jakýchkoli pochyb, že v tomto případě obžalovaný překonal překážku, jejíchž účelem bylo zabránit vniknutí, kdy obžalovaný svým jednáním vyvrtil, jak sám uvedl, část nýtů, vyhnul plech a přeřízl řetízek, kterým poškozená zajistila otevření těchto vrat.
25. K tomu je nutné uvést, že v dané věci byl obžalovaný propuštěn z vazby, a to krajským soudem, kdy mj. pak jako náhrada vazby byly uloženy obžalovanému instituty nahrazující vazby, a to, že byl

přijat písemný slib obviněného, dále byl vysloven dohled probačního úředníka nad obviněným a uložena předběžná opatření, tedy zákazu styku s určitými osobami podle § 88c písm. a) tr. řádu a zákaz vstupu do obydlí podle § 88c písm. b) tr. řádu, konkrétně bylo obviněnému zakázáno jakékoli kontaktování nebo vyhledávání poškozené [REDAKCE], a to i prostřednictvím sítě elektronických komunikací nebo jiných obdobných prostředků. Dále byl obviněnému zakázán vstup do obydlí v budově [REDAKCE] rodinný dům, jež je součástí pozemku parcela [REDAKCE] [REDAKCE] zdržovat se v tomto obydlí a jeho bezprostředním okolí včetně pozemků parcelní číslo [REDAKCE] zahradu v [REDAKCE]. Posléze byl okresním soudem zrušen pouze dohled probačního úředníka jako nadbytečný, nicméně tato další opatření vazbu nahrazující nad obviněným pak byla stále v platnosti, v podstatě až do rozhodnutí krajského soudu.

26. Pokud obžalovaný namítal ty skutečnosti, že si zde chodil pro věci nutné pro jeho potřebu, ať už se jednalo o zimní kola, příp. další věci, bylo vhodné, příp. nutné kontaktovat právě poškozenou, domluvit si s ní termín, nicméně obžalovaný takto nečinil, činil tak ve chvíli, kdy nebyla poškozená doma, v její nepřítomnosti za použití smyšlených historek. Obžalovaný měl možnost za součinnosti např. policie tuto kontaktovat a odvézt si své věci naráz, kdy dozajista by mu poškozená tyto věci vydala. Obžalovaný tak ale neučinil a v podstatě si postupně, kdy se mu zamlulo, chodil pro různé věci a tyto pak zdůvodňoval různými smyšlenými historkami.
27. Je nepochybné, že obžalovaný se dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu a okresní soud pak v tomto směru nepochybil, pokud uznal obžalovaného vinným tak, jak shora uvedeno v bodě I, II, III a IV podané obžaloby.
28. Pokud jde o uložený trest, ani zde neshledal krajský soud jakékoli pochybení. Stejně jako okresní soud, kdy krajský soud se ztotožnil s názorem soudu I. stupně, o nutnosti ukládat v daném případě trest. Zabýval se i otázkou přiměřenosti, druhu a výměry trestu, které zvolil okresní soud. Ani zde nelze okresnímu soudu činit žádných výtek, neboť soud I. stupně náležitě zohlednil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a jím uložený trest nelze mít za nepřiměřeně přísný či snad dokonce nezákonný. Správně v daném případě ukládal trest úhrnný, neboť se jednalo o trest za více spáchaných trestných činů a okresní soud je správně uložil dle pravidel ustanovených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Jak již shora uvedeno, tak obžalovanému rozhodně polehčuje jeho předchozí bezúhonný život, kdy nebyl nikdy soudně trestán a ani přestupkově postihován. Okresní soud po zvážení všech okolností shora uvedených i v jeho zdůvodnění ohledně uloženého trestu dospěl k závěru, že v daném případě není namístě ukládat obžalovanému trest spojený s přímým výkonem tohoto trestu jako trestu nepodmíněného. Okresní soud dospěl k závěru, že je namístě ukládat v současné době ještě výchovný, tedy podmíněný, a uložil obžalovanému trest v trvání 12 měsíců. Výkon tohoto trestu soud podmíněně odložil na dobu 24 měsíců. Krajský soud dospěl k závěru, že trest, který byl uložen obžalovanému okresním soudem je v daném případě trestem dostatečným, kdy lze konstatovat, že se jedná o osobu prvotrestanou a zejména pak okresní soud velmi citlivě a pečlivě zohlednil zejména okolnosti projednávaného případu, zejména následky. Je evidentní, že tyto následky nebudou mít a neměly pro poškozenou trvalé následky a nebyla jí způsobena extrémně závažná zdravotní či psychická újma. Z tohoto pohledu i krajský soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu je trestem přiléhavým. I s výměrou trestu jako takového, tedy 12 měsíců, se krajský soud ztotožňuje a ztotožňuje se i se zkušební dobou 24 měsíců.
29. Pro úplnost je nutné dodat, že pokud obžalovaný, a je evidentní, že z předložených listin u veřejného zasedání v jednání pokračuje, kdy neustále atakuje, kontaktuje poškozenou, která si to nepřeje, v současné době nerespektuje ani rozhodnutí o vyklizení nemovitosti, pak může nastat situace, že pokud obžalovaný bude takto i nadále jednat, může být případně dále trestně stíhán, případně odsouzen a pak by mohl být tento podmíněný trest odnětí svobody přeměněn v trest nepodmíněný a obžalovaný jej bude muset vykonat v příslušném typu věznice. Je tedy pouze na

obžalovaném, zda si vezme rozhodnutí soudu za své a prozatím mu uložený výchovný trest odnětí svobody bude respektovat či nikoli.

30. Pochybení nebylo shledáno ani na uložené ochranné psychiatrické léčení, neboť toto bylo uloženo v souladu se závěry znaleckého posudku ohledně obžalovaného, kdy znalci tyto své závěry stvrdili u hlavního líčení včetně doporučení o uložení ochranného psychiatrického léčení, a to v ambulantní formě. Okresní soud ve smyslu § 99 odst. 1 tr. zákoníku toto uložil a lze uvést, že i dle názoru krajského soudu, pokud obžalovaný bude toto ochranné psychiatrické léčení respektovat, bude se řádně dostavovat a podrobovat se léčbě, bude dostatečným pro jeho další fungování v rámci společnosti.
31. S ohledem na shora uvedené byla odvolání, a to obžalovaného a státní zástupkyně jako nedůvodná ve smyslu § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 12. 11. 2024

JUDr. Jiří Šťastný v. r.
předseda senátu

Eva
Vomelová

Digitálně podepsal
Eva Vomelová
Datum: 2024.12.02
08:07:37 +01'00'

